

Sygn. akt VI W 79/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2013r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy w VI Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Justyna Gawin – Kwiatek

Protokolant Katarzyna Kielbasa

po rozpoznaniu dnia 17 kwietnia 2013 roku, 20 maja 2013 roku

sprawy o wykroczenie

1. **W. P. (1) z domu S.** urodzonej (...) w miejscowości M., córki E. i O. z domu (...)

obwinionej o to, że:

w dniu 28 października 2011r. ok. godz. 11.00 w S. przy ul. (...), woj. (...), w sklepie z odzieżą używaną utrudniała okresowe czyszczenie komina w ten sposób, że uniemożliwiła wejście uprawnionemu kominiarzowi do pomieszczenia, gdzie znajdują się drzwiczki spadowe w celu wykonania należnych do niego czynności polegających na wybraniu sadzy

tj. o wykroczenie z art. 82§1 pkt 2 kw

2. **M. P. (1)** urodzonego (...) w Ż., syna S. i S. z domu N.

obwinionego o to, że:

w dniu 28 października 2011r. ok. godz. 11.00 w S. przy ul. (...), woj. (...), w sklepie z odzieżą używaną utrudniał okresowe czyszczenie komina w ten sposób, że uniemożliwił wejście uprawnionemu kominiarzowi do pomieszczenia, gdzie znajdują się drzwiczki spadowe w celu wykonania należnych do niego czynności polegających na wybraniu sadzy

tj. o wykroczenie z art. 82§1 pkt 2 kw

I. obwinioną **W. P. (1)** uznaje za winną tego, że w dniu 28 października 2011r. ok. godz. 11.00 w S., woj. (...), będąc właścicielką lokalu przy ul. (...), w którym mieścił się sklep z odzieżą używaną, wbrew ciężącemu na niej obowiązkowi, uniemożliwiła czyszczenie komina, tj. wybranie sadzy uprawnionemu kominiarzowi, tj. popełniania wykroczenia z art. 82 § 2 pkt 7 kw i za to na podstawie tego przepisu wymierza jej karę grzywny w kwocie 150 (sto pięćdziesiąt) złotych,

II. obwinionego **Marina P.** uznaje za winnego tego, że w dniu 28 października 2011r. ok. godz. 11.00 w S., woj. (...), będąc właścicielem lokalu przy ul. (...), w którym mieścił się sklep z odzieżą używaną, wbrew ciężącemu na nim obowiązkowi, uniemożliwił czyszczenie komina, tj. wybranie sadzy uprawnionemu kominiarzowi, tj. popełniania wykroczenia z art. 82 § 2 pkt 7 kw i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę grzywny w kwocie 150 (sto pięćdziesiąt) złotych,

III. zwalnia obwinionych od uiszczenia opłaty i od ponoszenia zryczałtowanych wydatków postępowania, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

W toku przeprowadzonego na rozprawie postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. P. (1) i W. P. (1) prowadzą działalność gospodarczą w S. przy ul. (...). Zajmują się sprzedażą odzieży używanej. W lokalu obwinionych – na środku – znajduje się zabudowana toaleta. W pomieszczeniu tym zlokalizowane są drzwi spadowe do wybierania sadz z przewodu kominowego. Do komina zaś podłączony jest piec centralnego ogrzewania A. B. i J. B., którzy zamieszkują na pierwszym piętrze budynku przy ul. (...).

Dowód:

- wyjaśnienia M. P., k. 24, 54-54v, 154v-155
- wyjaśnienia W. P., k. 54v, 154v, 22 akt sprawy VI W 10/12
- zeznania A. B., k. 77v, 172v
- zeznania R. C., k. 10v-12, 65v-66v, 155v-156
- zeznania P. C., k. 19v, 67, 155-155v
- zeznania J. S., k. 17v, 66v, 156

W październiku 2011 roku J. B. zgłosił w Zakładzie Usług (...) ((...)) R. C. (2) w S. problem z piecem centralnego ogrzewania. Przybyli na miejsce zgłoszenia w dniu 10 października 2011 roku kominiarze przeczyszcili od góry komin budynku przy ul. (...). Ponieważ jednak nagromadzone w przewodzie kominowym sadze sięgały pierwszego pietra budynku wykonane prace nie dały pożądanego efektu. Piec nadal nie nadawał się do użytku, nie można było w nim palić, a nadto istniało ryzyko zapalenia się sadzy. Z uwagi na fakt, że sadze należało wybrać u podstaw komina pracownicy (...) udali się do lokalu obwinionych wiedząc, iż w mieszczącej się tam toalecie zamontowana jest tzw. „wyczystka”.

Kiedy obwinieni nie udostępniili lokalu – swoją zgodę uzależnili od tego, że kominiarze zabezpieczą ich towar – R. C. (2) powiadomił o tym fakcie Zakład Gospodarki Mieszkaniowej Sp. z o.o. w S.. Ponieważ zanieczyszczony sadzami przewód kominowy stwarzał zagrożenia dla mieszkańców budynku przy ul. (...), ZGM wystosował do M. i W. P. (1) pismo wzywające ich do natychmiastowego udostępnienia lokalu przedstawicielom (...). Dla ustalenia dogodnego dla obwinionych terminu kontroli ZGM, poinformował ich o numerach kontaktowych (...).

Dowód:

- wyjaśnienia M. P., k. 24, 54-54v, 154v-155
- wyjaśnienia W. P., k. 54v, 154v, 22 akt sprawy VI W 10/12
- zeznania R. C., k. 10v-12, 65v-66v, 155v-156
- pismo ZGM w S. z dn. 11.10.2011r., k. 13
- pismo M. P. z dn. 21.10.2011r., k. 26

W dniu 27 października 2011 roku R. C. (2) udał się z M. S. (1) (przedstawicielem ZGM), F. G. (1) (członkiem Wspólnoty Mieszkaniowej (...)) oraz P. C. (2) i J. S. (pracownicy (...)) do lokalu M. i W. P. (1). Pomimo przeprowadzonej z nimi rozmowy obwinieni nie udostępniili kominiarzom lokalu i znajdującej się w nim „wyczystki”. Obwinieni nie chcieli wpuścić pracowników (...) stwierdzili bowiem, że są brudni. P. C. (2) i J. S. mieli na sobie stroje robocze.

Dowód:

- zeznania R. C., k. 10v-12, 65v-66v, 155v-156

- zeznania P. C., k. 19v, 67, 155-155v
- zeznania J. S., k. 17v, 66v, 156
- zeznania F. G., k. 82-82v, 156c
- zeznania M. S., k. 78, 156v
- notatka służbowa z dn. 27.10.2011r., k. 15

R. C. (2), P. C. (2) i J. S. po raz kolejny do lokalu obwinionych udali się w dniu 28 października 2011 roku około godz. 11⁰⁰. M. i W. P. (1) jednak i tym razem uniemożliwili im wybranie sadzy z przewodu kominowego, argumentując to możliwością wyrządzenia przez nich szkód, polegających na zabrudzeniu lokalu, w którym prowadzą działalność. Obwinieni zażądali także pieniężnej rekompensaty za ewentualnie wyrządzoną szkodę.

O zdarzeniu R. C. (2) zawiadomił Komisariat Policji w S.. Przybyli na miejsce zgłoszenia funkcjonariusze Policji, tj. K. N. (1) i N. M. (1), udali się z lokalu przy ul. (...), gdzie M. P. (1) ponownie oświadczył, że nie wyraża zgody na prace związane z czyszczeniem komina.

Świadkiem rozmowy obwinionych z policjantami była klientka sklepu G. M..

Z uwagi na fakt, iż kominiarzom – pomimo interwencji funkcjonariuszy Policji – ponownie uniemożliwiono udrożnienie przewodu kominowego, R. C. (2) złożył do KP w S. pisemne zawiadomienie o zaistniałej w dniu 28 października 2011 roku sytuacji.

Dowód:

- wyjaśnienia M. P., k. 24, 54-54v, 154v-155
- wyjaśnienia W. P., k. 54v, 154v, 22 akt sprawy VI W 10/12
- zeznania R. C., k. 10v-12, 65v-66v, 155v-156
- zeznania P. C., k. 19v, 67, 155-155v
- zeznania J. S., k. 17v, 66v, 156
- zeznania K. N., k. 77v, 156
- zeznania N. M., k. 173
- zeznania G. M., k. 65v, 172v
- notatka urzędowa z dn. 29.11.2011r., k. 16
- pismo R. C. z dn. 9.11.2011r., k. 7

M. P. (1) jest żonaty, z zawodu technik budowy maszyn, prowadzi działalność gospodarczą. Nie był uprzednio karany sądowo.

Dowód:

- dane osobo – poznawcze, k. 154-154v

W. P. (1), jest mężatką, z zawodu technik ekonomista, prowadzi gospodarstwo rolne. Nie była uprzednio karana sędownie.

Dowód:

- dane osobo – poznawcze, k. 154v

Obwiniony M. P. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia. Wyjaśnił, że w krytycznym dniu nie wpuścił kominiarzy do lokalu, którego jest właścicielem, ponieważ nie zagwarantowali mu, że nie zniszczą znajdującego się w nim towaru. Podał „wyraziłem razem z żoną (W. P. – dop. S.R.) zgodę na wyczyszczenie komina pod warunkiem, że nie zniszczą nam towaru, albowiem wejście do komina jest na środku lokalu” (k. 24, 54-54v, 154v-155).

Obwiniona W. P. (1) nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej wykroczenia. Utożsamiła się z wyjaśnieniami M. P.. Podała, że „nie było zdania, że nie chcieliśmy wpuścić kominiarza, tylko nie mogliśmy się zgodzić z taką sytuacją, że kominiarz przychodzi na dziko, bez żadnego zawiadomienia w godzinach otwarcia sklepu”. Podała, że gdyby dostała pismo od kominiarza informujące o terminie czyszczenia komina i o tym, że ma zabezpieczyć na ten czas towar, to dostosowała by się do tego (54v, 154v, 22 akt sprawy VI W 10/12).

* * *

Zebrany materiał dowodowy pozwolił Sądowi odnieść się z pełną akceptacją co do oceny oskarżyciela publicznego w zakresie sprawstwa obwinionych. Jednakże nie podzielił Sąd kwalifikacji prawnej zaprezentowanej przez autora wniosków o ukaranie.

Rekonstrukcja ustalonych faktów opierała się w głównej mierze na wyjaśnieniach obwinionych oraz zeznaniach świadków: R. C. (2), P. C. (2) i J. S..

Sąd nie dopatrył się żadnych powodów, dla których R. C. (2), miałby składać nieprawdziwe zeznania. Depozycje świadka mają charakter wewnętrznie spójny, logiczny i konsekwentny oraz są zgodne z innymi dowodami, których Sąd nie podważył. R. C. (2) szczegółowo zrelacjonował postępowanie obwinionych, którzy konsekwentnie odmawiali – najpierw pracownikowi jego zakładu, a później i jemu samemu, dostępu do znajdującej się w ich lokalu „wyczystki”.

Sąd nie odmówił wiary zeznaniom P. C. (2) i J. S., którzy w sposób szczegółowy zrelacjonowali przebieg zdarzeń, który jest spójny z wersją przedstawioną przez R. C. (2). Co ważne P. C. (2) zeznał, że „było niebezpieczeństwo zapalenia się tej sadzy. Gdyby pan B. palił na sile, mimo tej zalegającej sadzy mógłby się zacządźić”.

Sąd nie zakwestionował zeznań A. B., M. S. (3) i F. G. (1) bowiem są spójne, logiczne i konsekwentne, a ponadto znajdują potwierdzenie w innych niekwestionowanych dowodach, a w szczególności w omówionych powyżej zeznaniach świadków.

Sąd nie podważył bezstronności świadków K. N. (1), N. M. (1) i G. M. (2). Pierwszych dwoje świadków interweniował w dniu 28 października 2011 roku na wezwanie R. C. (2), a ostatnia z nich była świadkiem przeprowadzonej wówczas z obwinionymi rozmowy.

Dowody z dokumentów w postaci pisma ZGM w S. (k. 13), pisma M. P. (1) (k. 26), notatek służbowej (k. 15) i urzędowej (k. 16) oraz pisma R. C. (k. 7) zostały przez Sąd za nie budzące zastrzeżeń co do ich wiarygodności i prawdziwości, w związku z czym fakty z nich wynikające zostały uznane za udowodnione.

Bezspornym w przedmiotowej sprawie pozostawał zatem fakt, że M. P. (1) i W. P. (1) krytycznego dnia, tj. 28 października 2011 roku, uniemożliwili kominiarzom wyczyszczenia przewodu kominowego, którego drzwi spadowe znajdowały się w obrębie użytkowanego przez nich lokalu handlowego. Powyższe znalazło potwierdzenie w zeznaniach przesłuchanych w sprawie świadków. Okoliczności tej – choć nie przyznali się do popełnienia zarzucanych im wykroczeń – nie przeczyli sami obwinieni. Obwinieni konsekwentnie podawali, iż byli gotowi udzielić zgody

kominiarzom na wykonanie zleconych im prac, ale zgodę swą uzależniali od udzielania im gwarancji, że nie poniosą z tego tytułu żadnych strat.

Już tylko na marginesie wspomnieć należy, że M. P. (1) utrzymywał, iż istniała inna możliwość wyczyszczenia przewodów kominowych, a o której to powiedziała mu G. C. – kierownik działu technicznego ZGM Sp. z o.o. w S.. Z relacji obwinionego wynikało, że ww. kontaktowała się w jego obecności w tej sprawie z R. C. (2). Natomiast przed Sądem G. C. kategorycznie i stanowczo zaprzeczyła podawanym przez obwinionego okolicznością i stwierdziła, że „ja w ogóle nie kojarzę rozmowy z obwinionym, a jeżeli nie kojarzę takiej rozmowy to jestem w stanie stwierdzić, że jej w ogóle nie było, wykluczam ją”.

Oceniając całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie Sąd uznał, że wina obwinionych nie budzi wątpliwości i została im w pełni udowodniona.

Wkroczenia z art. 82 § 2 pkt 7 kw dopuszcza się ten kto będąc obowiązany na podstawie przepisów o ochronie przeciwpożarowej do zapewnienia warunków ochrony przeciwpożarowej obiektu lub terenu, nie dopełnia obowiązków polegających na zapewnieniu usuwania zanieczyszczeń z przewodów dymowych i spalinowych. Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 roku o ochronie przeciwpożarowej osoba fizyczna korzystająca z budynku/obiektu jest obowiązana zabezpieczyć przed zagrożeniem pożarowym lub innym miejscowym zagrożeniem. Naruszenie przepisów pożarowych rodzi konieczność poniesienia odpowiedzialności na zasadach określonych min. w przepisach kodeksu wykroczeń.

Nie ulega wątpliwości, że zalegająca do poziomu pierwszego piętra sadza stwarzała zagrożenie pożarowe – istniało ryzyko zapalenia się jej. Co więcej istniało nie tylko ryzyko pożaru, ale również niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia osób korzystających z budynku. Obwinienie byli więc zobowiązani umożliwić czyszczenia komina kominiarzom, bo to w ich lokalu znajdowały się drzwi spadowe. Ten obowiązek wiązał się być może z koniecznością zamknięcia przez obwinionych sklepu, czy z koniecznością zabezpieczenia przez obwinionych towaru (przykrycia go folią zabezpieczającą czy schowania). Nie może budzić wątpliwości fakt w obliczu zagrożenia pożarowego, że to na właścicielach lokalu ciążył obowiązek przygotowania lokalu i udostępnienia go kominiarzom. To nie kominiarze mieli zabezpieczyć znajdujący się w lokalu, towar przed ewentualnym zanieczyszczeniem, to obwinienie powinni zadbać o towar nie tracąc z pola widzenia swojego obowiązku polegającego na zapewnieniu bezpieczeństwa przeciwpożarowego. Żadnego znaczenia dla odpowiedzialności obwinionych nie ma fakt braku drzwi spadowych w mieszkaniu B.. Z zeznań kominiarza wynika niezbicie, że takich drzwi być nie powinno, a to z uwagi na to by nie naruszać struktury komina. Nawet jednak gdyby przyjąć, że brak tych drzwi był niezgodny z prawem to z uwagi na istniejące zagrożenie pożarem obwinieni byli zobowiązani wpuścić kominiarzy, by ci zagrożenia to usunęli.

W. P. (1) i M. P. (1) w dniu 28 października 2011 roku, około godz. 11⁰⁰ w S., będąc właścicielami lokalu przy ul. (...), w którym mieści się sklep z odzieżą używaną, wbrew ciążącemu na nich obowiązkowi, uniemożliwili czyszczenie komina, tj. wybrania sadzy uprawnionemu kominiarzowi, czym dopuścili się – każde z nich – wykroczenia z art. 82 § 2 pkt 7 kw.

Przy wymiarze kar, kierując się dyrektywami opisanymi w przepisie art. 33 § 2, 3 i 4 kw, Sąd wziął w szczególności pod uwagę stopień winy i pobudki oraz warunki i właściwości osobiste obwinionych, a także ich sposób życia przed i po popełnieniu wykroczenia. Na korzyść obwinionych przemawia fakt, iż nie byli dotychczas karani sędownie. Niewątpliwie zachowanie obwinionych determinowane było obawą poniesienia strat z prowadzonej działalności. Z drugiej jednak strony pamiętać należy, iż takie ich postępowanie stworzyć mogło realne zagrożenie pożarowe w całym – zamieszkałym przez inne osoby – budynku przy ul. (...) w S.. Wymierzone kara grzywny uświadomią obwinionym finansową nieopłacalność tego typu zachowań. Wysokość orzeczonych kary wypełni zatem cele, zarówno prewencji indywidualnej, jak i ogólnej.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw Sąd zwolnił obwinionych od ponoszenia kosztów postępowania i należnej Skarbowi Państwa opłaty.